

Udvalg behandler en Sag, og der, inden dens 2den Behandling begynder, stilles Vædringsforslag af Medlemmer udenfor Udvalget, saa tager Udvalget de stillede Vædringsforslag under Overveielse og udtaler sig under Behandlingen gjenne sin Ordfører derom. Dette er ikke sket. Finantsudvalget har i de 10 Aar, jeg har hørt den Tre at være Medlem af det — jeg tror, det er 10 Aar —, hver Gang, naar Finantsloven har været under Behandling, og der har foreligget Vædringsforslag af Medlemmer udenfor Udvalget, behandlet disse i et Udvalgsmøde, inden Forhandlingen i Thinget begynder. Hvad der her er sket, er en af de mange Anomalier, der findes i den sidste Tid.

Boesen: Naar jeg har sagt, at Forholdene have forhindret Forhandling i Finantsudvalget om Forslaget, saa lader jeg det staa, og jeg anmoder det ærede Medlem om ogsaa at lade det staa. Jeg modtager for Øvrigt ingen Rettesættelser af det ærede Medlem med Hensyn til min Billie.

Th. Christensen: Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær). Jeg kan fuldstændig tiltræde det ærede Medlems Stilling af Soldatens Stilling, og jeg er fuldstændig enig med ham i, at et Lønningsstillæg af 4 f. ikke er for meget; men desuagtet kan jeg ikke stemme for hans Vædringsforslag, fordi jeg har havt Grund til at tro, at Vedtagelsen af dette Vædringsforslag vil lægge Hindringer i Veien for Vedtagelsen af det Vædringsforslag, der er stillet af de 6 ærede Forslagsstillere Spalte 155—56; hvilken Formodning nu og er bekræftet ved de Udtalelser, vi have hørt. Da jeg virkelig ønsker en Forhøielse af Soldatens Lønning, saa foretrækker jeg naturligvis en Forhøielse af 2 f. for slet ingen Ting; og dette gjør det ærede Medlem formodentlig ogsaa selv. Jeg skal indlertid bemærke, at jeg gjerne skal følge det ærede Medlem alene til en Forhøielse af 2 f., men ogsaa ud over dette, maatte til det Dobbelt, naar denne Sag kommer frem til Behandling paa det Sted, hvor den har sit rette Hjem, nemlig paa selve den militære Lønningslov; men det er ikke her paa Finantsloven, dens rette Sted til Behandling er. Jeg har egentlig regjert Ordet for at rette en Anmodning til den høitærede Finantsminister. Jeg vilde gjerne bede den høitærede Minister om ved en kommende Behandling af Finantsloven at stille Forslag om, at der ogsaa maatte gives andre Statsborgere end dem, som ere omtalte i det nævnte Vædringsforslag til § 25, en lignende Forhøielse af det, de nu oppebære fra Staten; som den, der er omtalt for Embeds- og Bestillingsmænds Vedkommende; ved disse Statsborgere mener jeg Invaliderne. Jeg

skal ikke her gaa ind paa nogen dybtgaaende Skilddring af Invalidernes Stilling i det Hele taget; men jeg tør maasse udtale dette, og de fleste ville vist være enige med mig i, at der foreligger mange Tilfælde, hvor Invalidernes Raar ere høist trykkende og deres Stilling ligesvem beklagelig. Paa den anden Side maa det indrømmes, at Staten staa i et Slags Taknemmelighedsgjæld til disse Mennesker, som ikke vil ophøre, selv om man forbedrer deres Stilling noget, netop som Grund af hvad de have lidt og offeret for Fædrelandet. Nu indrømmer jeg vel, at det os forelagte Lovforslag, som omhandler Invaliderne, vel vilde være det heldigste Sted til at behandle dette; men der er ingen, som med Bestemthed tør paaftaa, at dette Lovforslag vil blive ophøiet til Lov og komme til at faae Betydning for det kommende Finantsaar. Jeg tror derfor, at, naar vi overhovedet ville gaa til at vedtage Lønningsforhøielser for Embeds- og Bestillingsmænd — hvilket jeg for Øvrigt ønsker og skal stemme for, da det ligesvem maa betragtes som Dyrtidsstillæg — maa den Fordring ogsaa stilles, at man ikke overser, at man bør tage Invaliderne med, som maasse kunne regnes blandt dem, der ere de mest værdige til at faae Forhøielse, nemlig i deres Pension. Hvad Vædringsforslaget angaar, da skal jeg ikke udtale mig videre derom, da det saa ubeførlig er blevet anbefalet, men blot anbefale det til Vedtagelse.

Bærentzen: Jeg skal stemme for det foreliggende Forslag, fordi jeg ønsker de lavere stillede Embedsmænd saa stort et Tillæg, som de kunne faae; men jeg vil forvare mig imod, at min Afstemning skal involvere en Billigelse af Forslaget. Jeg finder Forslaget høist uretfærdigt og ubilligt, fordi det sætter en Grændse, som er aldeles vilkaarlig; og fordi det ved at sætte denne Grændse giver Lønningsforbedring til de Embeds- og Bestillingsmænd, som i de senere Aar, altsaa efter at Forholdet imellem Pengenes Værdi og Værenes har forandret sig, have modtaget Forbedring, hvorimod det aldeles ikke medtager de Lønningsklasser, som i lige saa høi Grad trænge til Lønningsforbedring, nemlig Mellemlassen, og hvis Bager ikke ere undergaaede nogen Forandring siden 1867 — saa vidt jeg erindrer —, altsaa før Pengene begynde at synke i Værdi. Dertil skal jeg indskrænke mig.

H. Madsen: Jeg vil blot med et Par Ord tillade mig at motivere min Afstemning over de foreliggende Vædringsforslag, og det maatte da maasse først være mig tilladt at knytte nogle Bemærkninger til det af den høitærede Krigsminister til § 22 stillede Forslag. Naar jeg skal omtale dette Forslag, kan jeg ikke undlade at vende tilbage til de Ytringer, som den høitærede Minister fremkom med igaar under sin Omtale af et andet Forslag. Jeg tror, at Enhver maa glæde